

2 de cada 3 pares i mares atesos per Càritas Barcelona viuen patiment psicoemocional, el triple que el conjunt de la població de Barcelona

- 📌 En el cas als dels nens, nenes i adolescents, 3 de cada 5 viuen en situació de patiment psicoemocional, triplicant la mitjana de la població
- 📌 Malgrat que el 91% de les llars amb infants i adolescents tenen ingressos, aquests no superen la mitjana de 850€ mensuals nets per a tota la família
- 📌 “Viure en una habitació de relloguer ha passat de ser una solució temporal a ser una aspiració per a moltes famílies, davant l’alternativa de viure al carrer”, han advertit des de Càritas

Barcelona, 19 d’octubre de 2022 – Aquest matí, Càritas Diocesana de Barcelona ha aplegat a 150 persones al Palau Macaya, on s’ha presentat l’informe “Cuidar i créixer en fragilitat: Famílies, infants i adolescents en situació de vulnerabilitat”. Mireia Milian, Cap del programa de famílies i infància de Càritas Barcelona, Carmen García, Cap del programa d’infància de Càritas Española i Miriam Feu, Cap d’anàlisi social i incidència de Càritas Barcelona han estat les encarregades de presentar l’informe.

L’informe **analitza els factors que influeixen en la vulnerabilitat i exclusió que viuen les famílies ateses per Càritas, i quines són les vulneracions dels drets de la infància que es produeixen**. Per fer-ho, Càritas ha enquestat a famílies amb nens, nenes i adolescents en situació de vulnerabilitat, seleccionant a **606 pares i mares acompanyats per Càritas Barcelona, i 464 infants i adolescents fills/es d’aquests pares i mares**.

En el darrer informe FOESSA elaborat per la Fundació Foessa, i amb el suport de Càritas Diocesana de Barcelona, ja es destacava que **un 41,4% de famílies amb fills de la diòcesi de Barcelona es troben en situació d’exclusió social, en comparació amb el 19,8% de les que no tenen fills/es**. En el cas de les llars monoparentals, el 52,8% es troba en situació d’exclusió social, així com el 53,4% de les famílies nombroses.

“Pràcticament, el total de llars amb nens, nenes i adolescents ateses per Càritas estan en situació de pobresa severa (89,2%)”, ha indicat la Cap d’anàlisi social i incidència de Càritas Barcelona, Miriam Feu. **En l’àmbit laboral, ha explicat que només el 58,7% de les famílies ateses per Càritas treballen, però que malgrat tenir una feina, aquesta no és garantia per comptar amb uns ingressos que permetin arribar a final de mes**. Desgranant aquesta xifra, Feu ha destacat que el 51,5% dels pares i mares que treballen tenen una jornada parcial perquè no han pogut trobar una feina de jornada completa, i el 45,7% treballa sense contracte. **“Malgrat que el 91% de les llars amb infants i adolescents tenen alguns ingressos, aquests no superen la mitjana de 850€ mensuals nets per a tota la família”**, ha advertit Feu. Això situa la majoria de les famílies en la pobresa severa i afegeix moltes carències en el seu dia a dia.

Pel que fa a la situació habitacional, la responsable de Càritas ha detallat que un **60% de famílies amb infants i adolescents acompanyades per Càritas no tenen un habitatge digne**, ja que un 31,5% es veuen obligades a viure en una habitació, en un pis compartit (majoritàriament sense contracte), en habitatges cedits per institucions o altres persones (11,2%), ocupant una casa per necessitat (9,2%) o en lloguer sense contracte (8,1%).

“Aquestes situacions generen un patiment molt gran a les famílies, i tenen una incidència

directa en la seva salut psicoemocional”, ha constatat Mireia Milian, Cap del programa de famílies i infància de Càritas Barcelona. En aquest aspecte, ha denunciat que **pràcticament 2 de cada 3 pares i mares acompanyats per Càritas Barcelona es troben en situació de patiment psicoemocional, el triple que el conjunt de la població de Barcelona de 15 anys o més. Es reproduïx el mateix patró per als nens, nenes i adolescents (3 de cada 5 en situació de patiment psicoemocional, fet que triplica la mitjana de la població).** Existeix una relació bidireccional entre els factors estructurals i el benestar emocional, i a més a més, existeix un cercle virtuós entre la xarxa de relacions socials, la resiliència i el benestar emocional.

L'estudi confirma que **les competències parentals de les famílies acompanyades per Càritas Diocesana de Barcelona són elevades,** i que **els pares i les mares han de realitzar un sobreesforç** per fer front a les carències del dia a dia que obstaculitzen l'exercici de la parentalitat. “Només poden sostenir aquest sobreesforç en uns alts nivells de resiliència, que superen la mitjana de la població, perquè les condicions estructurals i la manca de polítiques públiques els hi juguen en contra”, ha advertit Milian. A més a més, **factors com la pobresa econòmica, la precarietat laboral, un nivell de formació baix, o unes polítiques socials insuficients multipliquen per dos les probabilitats d'aquests infants a ser persones en risc d'exclusió quan siguin adults.**

Per cloure la presentació, Carmen Garcia, Cap del programa d'infància de Càritas Española, ha fet èmfasi en la importància de com s'acompanyen a aquestes famílies, i ha posat d'exemple el model d'acció social de Càritas. **“El model parteix de la idea que la intervenció social ha de fer-se centrant-se en les potencialitats i possibilitats de la persona, on la família ocupa un paper central, ja que és el primer espai d'integració social, d'exercici de drets i de rehabilitació de la dignitat humana”,** ha explicat. En aquest sentit, Garcia ha demanat implementar polítiques públiques que trenquin amb la transmissió intergeneracional de la pobresa, reforçant la protecció i la transferència material (ingressos, habitatge, beques, recursos escolars i extraescolars...), ampliar la garantia d'ingressos mínims amb ajudes econòmiques universals per fill o treballant en col·laboració amb les administracions públiques, el tercer sector i la comunitat per generar una societat més integradora i cohesionada. Així mateix, també ha demanat invertir en polítiques públiques de prevenció, diagnòstic i cura de la salut mental per a adults i fills/es, garantint l'accessibilitat econòmica de les famílies a un nivell de vida digne o elaborar polítiques d'habitatge que garanteixin l'accés i el manteniment d'un habitatge digne a les famílies amb infants i adolescents, i millorar-ne, així, el benestar emocional. **“Cal que treballem per aconseguir la igualtat d'oportunitats en l'accés a l'educació des de la mirada integral, incloent-hi activitats de temps de lleure i extraescolars com a part del sistema educatiu. És important que les famílies participin de les mateixes activitats i que no es diferenciï segons la situació socioeconòmica. Per fer-ho possible, és necessari fomentar espais comunitaris als barris que siguin tan educatius com l'escola (casals, biblioteques, associacions culturals, centres cívics, etc.), en línia amb l'educació integral 360”,** ha conclòs.

Per cloure la jornada, Salvador Busquets, director de Càritas Barcelona ha afirmat que **la fragilitat que pateixen les famílies les condemna a sobreviure,** i que la falta d'una política d'habitatge no té un efecte neutre. **“Viure en una habitació de relloguer ha passat de ser una solució temporal a ser una aspiració per a moltes famílies, davant l'alternativa de viure al carrer.** La manca d'habitatge digne és una vulneració de drets per tothom, no només per les famílies amb infants”, ha advertit el director de Càritas. Per aquest motiu ha demanat alinear les polítiques i les intervencions amb una coordinació real i efectiva, amb una visió multidimensional, que millori la qualitat de la intervenció tant des de les administracions públiques com de les entitats.

